

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

1 / 2021

Milí bratři a sestry, řečkovičtí farníci!

Zdravím Vás u vstupní brány do doby postní. Je to období, ve kterém se připravujeme na Velikonoce, děláme znovu revizi svých životů a chceme se více přiblížovat našemu Pánu. Myslím si, že zvláště v době koronavirových opatření dostáváme zvláštní příležitost prohloubit svůj osobní vztah s Bohem a učinit jej mnohem živějším a pevnějším. Buďme v tom kreativní a měňme svůj přístup. Chápu, že jsme navyklí na určitý způsob prožívání víry, což je zejména pravidelná účast na mši svaté, ale to teď nemůžeme z důvodu nařízení vlády uskutečňovat. Ano, církev je

společenství a je důležité a správné to společenství prožívat. Když se však podíváme do prvních staletí, kdy byla církev pronásledována, nebo i do doby nedávno minulé (komunismu), tak se toto církevní společenství prožívalo v malých skupinkách, v rodinách, ve společenství. Myslím, že je k tomu potřeba změnit svůj přístup z pasivních konzumentů v aktivní spolutvůrce. Nemůžeme moc chodit na mši svatou, ale můžeme se v neděli sejit jako rodina (nebo i dvě rodiny) a aktivně prožít vlastní bohoslužbu slova, kdy má každý nějaký úkol. Je možné se domluvit a sejit se se dvěma kamarádkami a vytvořit aktivní nedělní

společenství s bohoslužbou slova. Je to určitě lepší než sedět o samotě u televize nebo internetu. Ježíš přeci řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Návody a texty najdete na www.liturgie.cz, návodná videa zde: <http://www.liturgie.cz/video/a/liturgie-v-case-bez-liturgie-1>.

Občas můžeme prožít společenství farnosti na dálku přes internet a občas na blízko v kostele. Každou neděli můžeme přijmout Krista v eucharistii. Prohlubujme svou víru, abychom ji po otevření kostelů mohli žít hlouběji, aktivněji a živěji.

V době postní bude více nedělních mší svatých. Přibude mše svatá v sobotu večer a v neděli večer. Chtěl bych všechny poprosit o ohleduplnost při zapisování do tabulek. Ve středu budou bohoslužby pouze pro děti a o Velikonocích budou pro ně bohoslužby slova. Přeji všem požehnané prožití postní doby.

Váš o. Jan

I půst od fyzické účasti na bohoslužbě?

Nejprve jeden kratičký příběh z doby pouštních otců:

Evagrius z Pontu (pouštní mnich a autor z 5. století po Kristu) říkal, že žil jeden bratr, který neměl žádný majetek kromě knížky evangelií. Tu prodal, aby nasýtil chudého. Ten bratr pak řekl něco, co stojí za zapamatování: 'Prodal jsem dokonce i slovo, které mi přikazuje prodat vše, a darovat chudým.' (Mt 19,21; Praktikos 97/392/6.6)

A jedno arcibiskupské gesto z doby první vlny korona-krize:

Rowan Williams, arcibiskup ve Westminsteru se na Velký pátek při obřadech vzdal přijetí Eucharistie, a přijal pouze duchovní svaté přijímání, aby tak alespoň na Velký pátek, kdy se neslouží mše svatá, byl solidární s těmi, kdo nemohou kvůli opatřením přijít a přijímat tělo Kristovo a bohoslužbu sledují skrze média.

I to, co měl Evagriem citovaný bratr nejcennějšího – a v jeho době byla i jediná knížka cenným majetkem, a pro křesťana není nic cennějšího než Boží slovo – prodal a dal chudému...

I toho, co je křesťanům nejcennější – Eucharistického pokrmu – se arcibiskup Williams vzdal, protože chtěl být blízko těm, kdo Eucharistii přijímat nemohou...

Jsme teď v čase pandemie a omezení účasti na bohoslužbách někdy žádání o to, aby-chom to, co jako křesťané považujeme za nejcennější, dokonce i samotnou účast na mši svaté, darovali někomu jinému, uvolnili svoje místo... V normálních časech jsme vy-zývání, aby-chom na bohoslužby přišli v co největším počtu. Až se dřív mohlo zdát, že by bylo dobře v malém kostele mít trochu víc prostoru. Krize v něčem situaci obrátila, a někdy žádá věci, o kterých jsme si mysleli, že nikdy nebudou potřeba... A vlastně ani nemáme jistotu, jestli se po uvolnění věřící do kostelů vrátí ve stejné míře. Je to neob-vyklý druh postu – půst od fyzické účasti na bohoslužbě! Už otcové pouště a po nich generace křesťanů nás učí, že je třeba rozlišovat, v lásce k bližnímu dokázat porušit ne-bo přerušit svůj půst či svou modlitbu nebo jiné zbožné úkony. A když je to třeba, ode-vzdat i samotnou účast na bohoslužbě. Bůh se nenechá zahanbit a jistě nám fyzickou neúčast v kostele vynahradí jinak.

Chcete-li vědět, jak Bůh vynahradil bratru Matoušovi jeho odevzdání, přečtete si na stránkách farnosti článek „Pivovarští mniši“.

Zdraví a přeje tvořivou postní dobu – přípravu na slavení Velikonoc

P. Jindřich Kotvrda

Život ve farnosti

Uvedené termíny konání bohoslužeb a dalších akcí platí pouze, pokud to dovolí vládní opatření!
Sledujte proto aktuální informace na internetu a ve vývěskách.

- 19.3. Slavnost sv. Josefa**
mše svatá v 18 hod.
- 25.3. Slavnost Zvěstování Páně**
mše svatá v 7 hod.
- 28.3. Květná neděle**
mše sv. v 7.15, 8.30, 10.00 a v 18 hod.
Čtené pašije v 7.15, zpívané na ostatních mších.

Liturgie Svatého týdne

- 29.3. pondělí Svatého týdne
v 18 hod. mše svatá
- 31.3. středa Svatého týdne
v 18 hod. mše sv. (ne dětská)
- 1.4. Zelený čtvrtek**
v 17 hodin bohoslužba slova pro děti
v 18 hodin mše svatá na památku
Poslední večeře Páně,
21–23 hod. adorace v „Getsemanech“
- 2.4. Velký pátek**
v 15 hod. křížová cesta zejména pro děti a mládež,
v 18 hod. obřady Velkého pátku
- 3.4. Bílá sobota**
od 9 hod. adorace
v 17 hodin bohoslužba slova pro děti
Velikonoční vigilie
ve 21.00 hod.
- 4.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
Hod Boží velikonoční
mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00, při bohoslužbách se budou žehnat pokrmy.
- 5.4. Velikonoční pondělí**
mše sv. v 7.15 a v 9.00

Mše svatá na úmysly dárců

22. března.

Mše svatá za nemocné

5. března.

Mše svaté za zemřelé

27. února, 27. března.

Pobožnost křížové cesty

vždy: v pátek v 17.30 hod.
v neděli v 17.30 hod.

Nedělní křížové cesty

1. neděle postní senioři
  2. neděle postní muži
  3. neděle postní maminky
  4. neděle postní skauti
  5. neděle postní kající bohoslužba
- Květná neděle rodiny
Velký pátek děti

Postní duchovní obnova

Postní duchovní obnova farnosti se uskuteční v pátek 12. března od 16:30 do 20:00. Povede ji otec David Ambrož.

Křížová cesta na Medlánecký kopec

Tradiční venkovní modlitba křížové cesty se bude konat v pátek 26. 3. Sraz je ve 20.20 hod. v Medláncích u kříže na konci Turistické ulice.

Svátost smíření

Do soboty 20. 3. se bude zpovídat vždy zhruba půl hodiny před začátkem bohoslužby. V další dny bude příležitost ke slavení svátosti smíření rozšířena takto:

Po 22. 3. St 24. 3. Čt 25. 3.
Pá 26. 3. Po 29. 3. St 31. 3.

- otec Jindřich a otec Jan budou zpovídat vždy od 16:00 do 18:00.

Svátost smíření je možné domluvit také individuálně.

Postní pokladničky

V sakristii jsou k dispozici pokladničky postní almužny. Každý můžeme svým postním odříkáním tímto prostřednictvím pomáhat potřebným.

V naší farnosti probíhá

Večer chval

- 6. 3. ve 20 hodin.

Adorace se zpěvy z Taizé

- 20. 3. ve 20 hodin.

Snídaně na faře

- 11. 3. po mši svatě.

Společenství seniorů

- 18. 3. po mši svatě.

Adorace za kněze a povolání

- 4. 3. po mši svatě

Adorace za novou evangelizaci

- každou neděli večer (čas bude v ohláškách).

Páteční adorace

- půl hodiny přede mši svatou, na 1. pátek od 17.00.

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20.05, vychází se od konečné autobusu 70 na Ořešíně.

Pozvánky

Pouť farnosti

Jarní pouť farnosti se uskuteční 1. května formou pěší pouti na Vranov. Půjde se přes Lelekovice a projdeme sedmiradostnou cestu Panny Marie. Budeme prosit o nápravu důsledků pandemie koronaviru.

Festival Full Of Life

Farní festival se letos zřejmě opět nebude konat.

Železný poutník

Tradiční noční pouť (snad) bude v termínu 19. března podle aktuálních nařízení vlády. Bližší informace na www.zeleznypoutnik.cz.

Farní tábor pro děti

Farní tábor pro děti proběhne v termínu od 14. do 21. srpna 2021.

Naše farnost v roce 2020

- bylo uděleno 13 křtů
- první sv. přijímání přijalo 13 dětí
- svátost biřmování přijalo 12 biřmovanců
- svátost manželství uzavřely 4 páry
- v kostele bylo 38 pohřbů

Farní charita

Přehled hospodaření FCH za rok 2020

Hotovost k 1. 1. 2020	28 476 Kč
-----------------------	-----------

Příjmy:

Vánoční sbírka LL, TBC	9 025 Kč
------------------------	----------

Postní sbírka pro Bakhita	1 218 Kč
---------------------------	----------

Do pokladničky FCH	6 182 Kč
--------------------	----------

Výdaje:

Likvidace lepry, TBC	9 072 Kč
----------------------	----------

Příze na obvazy	1 028 Kč
-----------------	----------

Adopce	4 939 Kč
--------	----------

Na dostavbu školy v Tanzánii	10 000 Kč
------------------------------	-----------

Výsledek vánoční sbírky 2020/2021 na LL:
7.777,- Kč.

Za přízeň a příspěvky na charitu všem srdečně děkujeme!

Marta Ocetková

Postní almužna

Již několik roků myslíme v postní době na maminky s dětmi, které nemají snadný život. Jsou zapojeny do sdružení Bakhita o.p.s., které vede Mgr. Pavla Pilerová. Sbíráme pro ně peníze (postní doba) a předměty denní potřeby (před Vánoce-mi).

Chci vás poprosit, zda byste na ně mohli i letos pamatovat malou postní almužnou vkládanou do pokladničky farní charity po celou postní dobu.

Loni zasáhl nouzový stav právě v postní době a trval přes celé Velikonoce. Do kos-

tela chodilo málo lidí a na výsledku to bylo znát.

Vybralo se tehdy 1218 Kč. I za ty Pán Bůh zaplatí. Uvidíme letos.

Takže celou postní dobu prosím o postní almužnu pro Bakhitu. Označená pokladnička bude vzadu v kostele.

Děkuji a přeji postní dobu prožitou co nejlépe a ve zdraví.

Marta Ocetková

* * *

Pastorační rada farnosti

Rozmohl se nám tady takový nešvar...

Čtvrtou neděli v mezidobí se na stránce naší farnosti na Facebooku pod příspěvkem, který zval ke sledování přímého přenosu mše svaté, objevil následující komentář: „Vážení katolíci z Řečkovic, již několik týdnů se snažím zapsat do tabulky na nedělní bohoslužbu, ale díky farníkům, kteří se tam píší pravidelně, jsem se na řadu nedostal. Chtělo by to trošku ohleduplnosti.“

Covid a PES už tu s námi nějakou dobu jsou a pravděpodobně ještě nějakou dobu budou. Z toho plyne, že ještě nějakou dobu se nebudeme moci vydat do našeho kostela na mši svatou, kdykoliv se rozhodneme, a rezervační tabulky ještě nějakou dobu budou součástí našich životů.

Zkusme si v této souvislosti zapamatovat jedno číslo. 573. Je to počet účastníků nedělních bohoslužeb v našem kostele při sčítání v roce 2019. A je to i počet lidí, kteří by se hypoteticky nedělních bohoslužeb rádi účastnili i dnes. Možná je nás dnes o něco míň, možná o něco víc, těžko říct. Každopádně je to nejnovější relevantní číslo, které máme.

A teď trocha matematiky na úrovni základní školy. Vydělte toto číslo aktuálním

počtem lidí, kteří se podle vládních nařízení mohou u nás nedělních bohoslužeb zúčastnit. Například v pátém stupni PES máme 3 mše svaté po 20 lidech. Takže $573 : 60 = 9,55$. Z toho plyne, že aby se každý na nedělní mši svatou dostal, měl by se do tabulky zapsat jednou za 9 – 10 (!) týdnů. Matematika je ve své podstatě exaktní záležitost, tu neokecáme.

Uznávám – šedá je teorie, zelený je strom života. Vždycky dá někdo dobrovolně přednost domácí bohoslužbě nebo online přenosu v rodinném kruhu, někdo se nebude účastnit kvůli strachu o zdraví své nebo svých blízkých, mohou být různé výjimky, které se do limitů nezapočítávají. Fajn, tím se z těch 9 – 10 týdnů dostaneme třeba na polovinu. Ale na to, abychom se mohli zapisovat na nedělní mši pravidelně každý týden, to pořád ještě není.

A všechno tohle platí nejen pro mše nedělní, ale i pro ty všednodenní.

Když se mě mí nevěřící kamarádi ptají, co mě do toho kostela tak táhne, tak jedním z důvodů je i to, že jsme taková sociální bublinka lidí, kteří drží při sobě, nejsou si navzájem lhostejní, jsou k sobě ohleduplní a mají se rádi. Celkem by mě zklamalo, kdybych musel změnit názor. Proto věřím, že to zvládneme tak, aby se nikdo nemusel cítit odstrčený. Nebo by nám bylo milejší nějaké centrální plánování a přidělování termínů?

Za pastorační radu Pavel Rejman

Naši milí nemocní a senioři,

29. světový den nemocných, který připadl na památku Panny Marie Lurdské 11. února 2021, je příležitostí, abychom svou pozornost více věnovali Vám, kteří žijete sami nebo ve svých rodinách a také na ty, kdo se o Vás starají.

„Ve spojení s Ježíšem skrze Ducha Svatého jsme povoláni, abychom byli milosrdní jako Otec a abychom milovali zvláště nemocné, slabé a trpící bratry a sestry (srov. Jan 13,34–35). Tuto svou blízkost můžeme zakoušet osobně nebo společně: bratrská láska v Kristu totiž vytváří společenství, které je schopno uzdravovat, nikoho neopouští, přijímá především ty nejslabší a jde jim vstříc.“

(z Poselství Svatého otce k 29. světovému dni nemocných papeže Františka)

Stáří a nemoc člověka často vyloučí ze společnosti. Mnohým z Vás zdravotní stav nedovoluje, abyste navštěvovali bohoslužby. To ale neznamená přestat duchovně žít a přijímat svátosti. Za to, že také díky Vaším modlitbám a obětem je naše farnost tak živá, bychom Vám chtěli při této příležitosti moc poděkovat.

I když už nemůžete do kostela mezi nás přijít, jsme s Vámi stále duchovně spojeni. Pro Vaše povzbuzení a posilu jsou každý měsíc slouženy dvě mše svaté. Za seniory některý všední den a za nemocné vždy na první pátek. Tento den můžete také využít nabídku našich kněží a při jejich návštěvě ve svých domovech slavit svátost smíření, přijmout svátost pomazání nemocných a Eucharistii. A individuální pastorační péče je možná i v současné „koro-navirové“ době.

Proto se, prosím, neostýchejte kdykoliv ozvat. Otcové Jan a Jindřich Vás rádi navštíví u Vás doma a poslouží Vám tímto způsobem. Ve farnosti máme také několik akolytů (pověřených služebníků k podávání Eucharistie), kteří Vám mohou Eucharistii po domluvě přinést.

Prosíme touto cestou i Vás, kteří o tyto naše sestry a bratry pečujete, abyste svým blízkým tuto službu dovedli zprostředkovat, zvláště když víte, že Váš rodič

či prarodič je věřící a chodil pravidelně do kostela. Návštěvu si můžete domluvit přímo s otcem Janem, Jindřichem, některým z akolytů, nebo nahlásit kontakt v sakristii a my jim ho pro další domluvu s Vámi předáme.

Členka pastorační rady Hfk

* * *

Fond PULS – únor 2021

Díky Vám všem, kteří jste se stali členy velké rodiny malých dárců. Všichni přispěvatelé mají možnost stáhnout si potvrzení o svém daru pro Fond PULS na adrese www.donator.cz ve Vašem profilu MůjPULS. Tam jsou všechny informace o Vašich přispěvcích a také příloha Potvrzení o daru.

Mnoho přispěvatelů neuvadlo v přihlášce k Fondu PULS svůj mailový účet a je možné, že vůbec nepoužívají elektronickou poštu, proto jsem jejich Potvrzení o daru dostala v obálkách s adresami k předání. Chápu, že posílat potvrzení poštou by bylo pro PULS finanční náročné, ale ani pro mě to nebylo úplně jednoduché všechny adresáty obejít. V této době ani nejde nechat jednoduše potvrzení v sakristii a připomenout to v ohláškách, protože se ne všichni do kostela dostaneme. A proto bych chtěla poprosit ty přispěvatele, kteří svůj email neuvadli, ale elektronicky komunikují, aby svoji emailovou adresu do datečně poslali na adresu: puls@dieceze.cz, aby se do budoucna mohly ušetřit provozní náklady.

P.S. V únoru 2021 je stav přispěvatelů v naší farnosti již 105 a v diecézi 6118.

Jana Šimonovská, koordinátorka Fondu PULS

Škola v Mpanze

Chtěl bych vás seznámit s tím, jak se vyvíjí náš farní misijní projekt podpory budování střední školy Sv. Idy v Mpanze (St. Ida Mpanga Secondary School). Projekt podporujeme z našich pátečních sbírek a přispíváme spolku Ifakara (www.ifakara.cz), jehož prostřednictvím jsou prostředky zasílány do Mpangy. Budování školy začalo v lednu 2017, kdy jsem po dlouhém rozmýšlení a diskuzích s o. Norbertem udělal rozhodnutí, že tento jeho projekt začneme podporovat. Umožnit mladým lidem dobré vzdělání je způsob, jak zlepšovat místní neutěšenou situaci. V lednu 2017 byla postavena první budova, administrativní blok a pak také ubytovna pro studentky. V dalším roce byla postavena hrubá stavba budovy laboratoří, ve kterých má probíhat výuka chemie, fyziky a biologie. V roce 2019 byly postaveny další dvě třídy a základy pro další dvě, které byly dokončeny v roce 2020. Budování zázemí školy však ještě není u konce. Je potřeba ještě postavit jídelnu a kuchyň, dvě ubytovny pro kluky, toalety (což je samostatná budova) a jednu ubytovnu pro holky. Prozatím zde bylo proinvestováno asi 60 mil. TZS (cca 600 tis. Kč). Škola roste, což nám dělá velkou radost. Co se týká počtu studentů, tak ten je momentálně na čísle 52 a jsou zastoupeny všechny čtyři ročníky. Otec Dotto také s hrdostí říkal, že zde je jeden velice šikovný a nadějný ročník, ve kterém mají téměř všichni studenti samé jedničky.

Pojďme nyní nahlédnout pod pokličku dění ve škole. Škola je po pedagogické stránce spravována ředitelem školy, který je také zároveň pedagogem. Duchovním ředitelem je o. Dotto a otec Norbert je něco jako manažer školy a má na starosti její budování a rozvoj.

Filozofie školy stojí podle o. Dotta na spiritualitě, dobrém chování k sobě a druhým a vzdělání. Jedno bez druhého se neobejde. Vzdělaný člověk bez duchovního rozměru a dobrého chování, není dobrým člověkem. Tomuto záměru odpovídá celá koncepce školy. Jedná se o internátní školu a děti jsou vedeny ve všech třech výše uvedených směrech. Tyto tři pilíře se budují díky společným i individuálním duchovním aktivitám, vyučování, práci a volnočasovým aktivitám jako sportovní zápasy apod. Důraz je kladen i na manuální práci. Neboť 50% obyvatel Tanzánie jsou farmáři a je nutné, aby studenti uměli pracovat na farmě.

Studenti mají budíček ve 4:45, poté od 5:00 do 6:00 mají první hodinu dne, přípravu na výuku. Každé ráno v 7:00 slaví mši svatou a poté je nástup na školním „náměstíčku“, kde probíhá uvítání a zazní duchovní slovo o. Dotta. V 8.00 začíná výuka, která je přerušena snídaní v 10:40. Další vyučování probíhá do 13:40, kdy je oběd. Výuka končí ve 14:50 a poté začínají tzv. řízené volnočasové aktivity (sport, debaty, práce, ...). Se studentkami pracuje řádová sestra Junis, která je jejich „matronou“. V našem vnímání jde o roli vychovatelky. Část volného odpoledne tráví také studenti studiem či doučováním. Učitelé se jim věnují i po výuce. Večeře je v 18:00, následuje večerní modlitba a doučování. Ve 22:15 je večerka.

Studenti chodí do školy od pondělí do pátku. V sobotu mají nejrůznější pracovní úkoly a neděle je dnem odpočinku. Škola zbudovala vlastní farmu, na které je pěstována rýže, kukuřice apod. Studenti na ní vypomáhají a díky tomu mají nižší školné. Ve škole se totiž studenti i stravují. Mají zde venkovní kuchyň. Jídelna jim zatím chybí. Jí venku nebo ve třídách.

Jak vypadá samotná výuka? Studenti nemají učebnice, protože na ně nemají peníze. Jsou tedy odkázáni na výklad učitele a dělají si zápisky. Učitel zapisuje na tabuli a doplňuje slovním výkladem. Zajímavé je, že ve srovnání s našimi středními školami, se vám naskytne úplně jiný pohled na aktivitu samotných studentů, než jsme zvyklí u nás. Místní studenti jsou velice aktivní, neustále se hlásí, a pokud jsou vyzváni, brskně odpovídají na dotazy učitele. Studenti jsou velmi motivovaní, snaží se. Vzdělání je pro ně prioritou. Místo toho, aby se šli po výuce bavit v době jejich volného času, trpělivě zůstávají ve třídách i po vyučování a mají samostudium. Jsou spokojeni bez mobilů a jiných drahých technologií. Zvládají vše, i když nemají příznivé životní podmínky a ani nemohou očekávat výraznější podporu rodiny. Školné na rok je 1.200.000,- TZS, což je hrubým přepočtem 12.000,- Kč. Plat učitele je v této škole cca 400.000,- TZS. Škola nemá žádný jiný zdroj financí než školné. Tři studenti mají sponzora z České republiky. Sponzorství studentů je další oblast, kterou bychom chtěli v rámci spolku Ifakara začít rozvíjet. Děkuji všem, kteří tento projekt podporujete. Díky za vaše finanční dary i za všechny vaše modlitby.

o. Jan

* * *

Já držím s Pavlem! A já s ...

Na tuto hádku z Bible jsem si vzpomněla, když debata s jinak laskavými kolegy začala stoupat do vyšších obrátek. Předmětem sporu byla, jak jinak, současná situace s epidemií, opatření nouzového stavu, zákazy a omezení. Povolit, nebo přitáhnout? Je současná situace k neunesení, nebo by se změnila dramaticky k horšímu, kdybychom pustili děti do školy a otevřeli

obchody, restaurace a třeba i ty lyžařské vleky?

Každý viděl situaci po svém a stále hlasitěji navrhoval to svoje nejlepší řešení. Ze všech argumentů vyčnívaly bodlinky strachu, jako když strčíš ježka do pytle, ale stejně každý ví, co neseš. Po bouřce slov zůstaly jen šrámy na duši a otázky bez odpovědí. Konec pandemie je v nedohlednu a dostatek vakcíny není zatím ani pro ty, kteří na ni toužebně čekají, ani pro ty, které k očkování nikdo nedotutí.

Co se o strachu říká v Bibli? Král David zpívá v žalmu 27: „Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?“

Prorok Izaiáš říká ve 44. kapitole: „Nestrachujte se! Nebuďte zmateni. ... Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím. Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly, které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí.“

Evangelia nám přiznávají i krásně lidský příběh Petra (mimořadně pozdějšího prvního papeže!), který se málem utopil, když chtěl kráčet za Ježíšem po vodě, ale pak se díval spíš na množství vody než na Ježíše. A co ta scénka se služkou na Pilátově dvoře, kdy Petr zapřel svého nejlepšího přítele Ježíše, kvůli kterému předtím opustil rodinu i práci rybáře? Jaký šílený strach musel Petr prožívat?

Ježíš o našem strachu dobře věděl. Koneckonců, také si strach prožil, několikrát jako ochutnávku, jak o tom píše např. Jan (11,8) „Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé kamenovat, a zase tam chceš jít?“ Naplno Ježíš prožil strach v noci Getsemanské zahradě, kdy se, jak říká Písmo, krví potil. Když potom říká učedníkům: „pokoj vám, nebojte se“, mluví ze

zkušenosti člověka, který strachem prošel.

Svatý Jan říká ve svém listu: „Dokonalá láska zahání strach.... My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ My sami nejsme schopní dokonalé lásky. Kolikrát jsme to už zkusili z vlastní síly. Lepší bude spoléhat se na lásku Boží, zpečetěnou hřeby na kříži. A Pavel doplňuje: „Kdo by nás mohl odloučit od Kristovy lásky? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování? Hlad nebo bída, nebezpečí nebo zabití?“

Sám Bůh nám zaslíbil: „Já sám vyhledám svoje ovce a budu o ně pečovat...Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím...Moje ovce slyší můj hlas.(Ez)“

Co to znamená, že jsem jeho ovce? Že Jsem JEHO? Nemůžeme sloužit Bohu a mamonu, Bohu a modlám, Bohu a .... S kým držím já? Na co a na koho ve svém strachu spoléhám? Na zdravotnický systém? Na vládu? Sám na sebe? Na svoje peníze? To všechno se dnes ukazuje jako neschopné můj strach zahnat.

Jeden slovenský kněz ve svém kázání to říkal trochu hodně natvrdo: „Ukazuje se, že dnes mnozí křesťané žijí ve strachu, protože jsme fanaticky navázaní na tento pozemský život. Copak je toto naším cílem? Tady se udržet zuby nehty? Co o tom říká svatý Pavel: „Pro mě život je Kristus a smrt je zisk. Svůj život si mnoho necením, jen abych naplnil evangelium.“ Hlavně, abych neonemocněl... no a co? Jestli se Bůh chce oslavit v mojí nemoci, ať se oslaví. Já mu patřím. To je Jeho věc a ne moje. Můj život mi nepatří, od křtu je Jeho. A jestli budu žít rok nebo pět nebo padesát, to je Jeho věc a ne moje. Jen aby zdravíčko bylo... Lidé, jen abychom měli Boží milost! Co nám zůstalo z křesťanství? Sotva ten název. Už nehledíme na evan-

gelium, ale jen na tento svět. Staráme se o zdraví těla, ale těžké hříchy nám nevdají. Korona nikoho do pekla nepošle, ale hřích ano. Kde jsme? Kde je naše víra? Koho posloucháme? Koho následujeme? A komu patříme? Už dávno patříme tomuto světu.“

Dnešní doba rozbourala mnoho našich jistot. Ale vnitřní svobodu nám vzít nemůže.

Svatá Josefína Bakhita byla ke konci života upoutaná na vozičku. Jednou ji prý navštívil biskup a ne zrovna taktně se jí ptal: „Josefíno, co takhle celé dny děláte? Nemívám dlouhá chvíle?“ Odpověď byla překvapivá: „Dělám to, co vy, pane biskupe.“ „Jak to myslíte?“, zeptal se překvapeně biskup. Ona odpověděla: „Plním Boží vůli.“

-maš-

* * *

Z farní knihovny

Abraham Joshua Heschel - Hledání Boha

Hledání Boha je jediná naše činnost na tomto světě, na které záleží, ale nad touto touhou najít Boha je ještě boží přání, abychom jej našli. Jsme to totiž my, na které je v jistém smyslu Bůh odkázán, protože „Bůh nemá jiné ruce, než ty naše“. Jsme povoláni ke spolupráci, k partnerství při nápravě světa, a protože jsme byli stvořeni k obrazu Božímu, střežíme a chráníme Jeho podobu na zemi a to v každém člověku, protože božství v nás není odměnou za naše zásluhy, ale vlastníme jej díky tomu, kým jsme.

Z těchto vět a z toho, co v důsledku znamenají pro náš život, se až zatočí hlava, a to jsem ještě nezmínil modlitbu, nejvyšší výsadu člověka. Výsadu, kterou se vydělujeme z celého stvoření, a která je pramenem naší důstojnosti. Plnohodnotná modlitba v judaismu, to je přetěžký úkol, a tak

na mne spíše zapůsobil příběh pro ty, co se nikdy modlit nenaučí:

Jistý učenec přišel o všechny zdroje svých příjmů a sháněl práci, aby měl z čeho žít. Díky své příkladné zbožnosti a vzdělání požíval mezi členy své komunity velké vážnosti a úcty, a tak mu nabídli, zda by nechtěl během Vysokých svátků sloužit jako kantor v místní synagoze. On se však rozpakoval jejich nabídku přijmout, necítil se hoden být vyslancem celé obce, pozvedat modlitby všech shromážděných k Všemohoucímu. I vypravil se za svým učitelem rabim z Osatinu a pověděl mu, co ho potkalo – jak mu nabídli, ať slouží jako kantor o Vysokých svátcích, ale on má strach modlit se za celé shromáždění.

„Pak se tedy modli s bázní,“ odvětil rabi.

A ještě více na mne zapůsobila slova svaté Terezie z Lisieux, že každé přemýšlení o Bohu, kterým se k němu přibližujeme, je vlastně modlitba.

Honza

* * *

Možnosti a melodie

Otec Jeroným, nakladatelství Triáda

Na obálce knihy je černobílá fotografie člověka, který je zjevně šťastný. Tak šťastný, že zatoužíte zjistit, kde takové štěstí prodávají. Otec Jeroným je mužem modlitby a mužem ticha, takže mnoho-slovné litanie nehrozí, ale co věta, to hutná myšlenka, a co myšlenka, to zkušenost podložená životem. Čtu a čtu, protože se chci pročíst k tomu tajemnému prameni štěstí, a Jeroným poskytuje jednu perlu za druhou: *Vždyť láska k Bohu není a nemůže být stejně podstaty jako láska lidská. Nemyslete si, Boha nemůžete milovat stejně, jako milujete Alfréda či Kateřinu. ... Jelikož tato láska je vždy nezasloužený dar, pokuste se zjistit, kdo ji dává a co máte udělat, aby se vám tohoto daru do-*

stalo. Pro začátek si dejte – podle toho, kolik máte volného času, ale bez zbytečných průtahů a samozřejmě vždy na kolenou – takových pět tisíc hodin modlitby. Jde o pouhý záběh, nic jiného. Co vám budu povídat, v každé lidské činnosti je to stejné. Kdo jí dal kus svého života, rozumí věcem jinak, než ten, kdo se jí věnoval krátce. Naučí vás to obezřetnosti.

Uff. Pět tisíc hodin. Pouhý záběh. Zalapala jsem po dechu. Takže to bude běh na delší trať, než jsem si původně myslela. Ale má to logiku, člověk se nenaučí hrát na housle jenom tím, že ráno a večer v poklusu pohladí futrál a v neděli vezme do ruky smyčec a zahraje stupnici. A hlavně pochopíte, že není lásky tam, kde člověk na prvním místě nemiluje Boha.

Vlastně Jeroným neříká mnoho nového, všechno jsme to už nějakým způsobem slyšeli v kostele nebo četli v knížkách. Ale teď, jako by to nasvítíl z jiné strany, věci do sebe začínají zapadat a dávat smysl. *Nedostáváme-li lásku přirozenou cestou, pak ji přijmeme jako nadpřirozený dar. ... Bůh nás stvořil jako „stroje“ určené k tomu, abychom ho milovali. Že by takový inženýr vytvářel stroje, které nejsou schopny vyrábět to, co mají – byť by potřebovaly určitý čas na to, aby se daly do pohybu, byť by se z nich zpočátku valila mračna kouře? ... Ve své lásce k Bohu jsme tedy zcela závislí na Bohu, který nám ji dává – to On vkládá do našeho srdce strunu, která v něm dříve nebyla, a nechává ji rozeznít.*

Kdo miluje a chce být milován, musí především trávit čas v blízkosti svého přítele tak, aby ho viděl a slyšel. Tváří v tvář, nebo bok po boku, ale vždy blízko jeden druhému.

Jeroným píše o loveckém psu, který se žene za kořistí, o kleštích, které tak nerady pouštějí to, čeho se jednou zmocnily, o

semenech na klášterních polích, o vstupenkách v autobusech do ráje, a přeče pořád píše o modlitbě a o hledání Boha. Otevřeně také píše o zkouškách, které přijdou, o jejich délce i tíže. A přeče: ta tvář na obálce tak září štěstím. Že by to celé stálo za to?

Bůh rád odkládá věci, po kterých jeho přátelé touží. S oblibou před nimi nechává vychládat šálek, který jim slíbil, a jehož obsah pro ně nejprve sám ohřál. Ó, všemocný Mistře, jenž nikdy nespěcháš!...

Každý, kdo zůstává věrný modlitbě, ví, že Bůh bude pracovat na jeho posvěcení. Čeká, že půjde o jemnou řemeslnou práci, ale náhle zjistí, že jde o těžkou průmyslovou výrobu. Že by Pán měl tak velkou důvěru v odolnost svých přátel?

Kontemplativní modlitba uzdravuje rány, které s sebou nese povolání Božího přítele. Stá první hodina modlitby ospravedlní sto hodin, které ji předcházely, a vyváží zkoušky, které přinesly. ... Vědomí Božího působení mu rozechvěje srdce.

M.Š.

* * *

Gustovo okénko

Povzbuzující svátost smíření

V této zvláštní době jsem se vydal po Vánocích ke zpovědi. U Kapucínů jsem v rámci úkonu kajičnosti musel také pronést: „Často se mi stává, že ochutnám něco dobrého sladkého a najednou nevím, kdy přestat. Kolikrát je z odhodlání vzít si jen kousek čokolády nakonec čokoláda celá a o napečeném cukroví a buchtách nemluvě.“ I přes mřížku opatřenou proticovidovým igelitem bylo vidět úsměv naslouchajícího otce (jméno neprozradím ☺), který mne neodsoudil. Žijeme teď prý v době, kdy se nemůžeme tak potkávat a tak je dobře, že se můžeme alespoň občas s někým sejít a k tomu patří i ta radost z dobrého jídla a sladkostí... Skoro jsem začal mít pocit, že za pokání dostanu pytlík Mozartovek. Ale nebylo tomu tak. Ale trochu mne hryže svědomí, zapomněl jsem říct, že když jsem o Vánocích chystával cukroví na talíř, většinou jsem při tom nejen celý talíř zbaštil. Ještě že už jsou ty krabice pryč, měl bych jinak velmi svízelnou postní dobu :-).

A.D.

Pro naše děti (i dospělé)...

Milé děti, milí farníci,

Svatý otec vyhlásil rok 2021 rokem sv. Josefa, pěstouna Pána Ježíše. Josef se o Ježíška staral, hrál si s ním, když byl malý, a učil ho, když byl starší. V této postní době nastoupíme do učení ke sv. Josefovi i my. Budeme se od něj učit být lepšími lidmi, lepšími ve vztahu k Bohu i lidem, lepšími v práci i v životě. A protože sv. Josef byl tesař, budeme tuto naši snahu symbolicky znázorňovat stavbou velkého společného dřevěného domku v kostele.

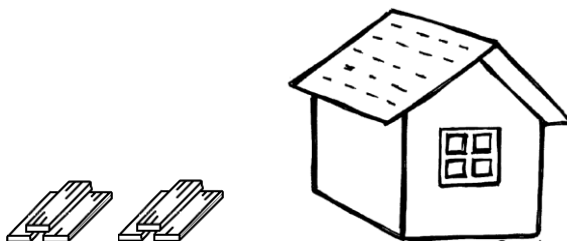
Pravidla hry:

- Vezmi si domů z kostela seznam úkolů na postní dobu. (Seznam lze najít i na stránkách farnosti.)

- Každý den se pokus splnit jeden libovolný úkol. (Každý úkol splň pouze jednou. Úkol, který chceš plnit, si vyber předem.)
  - Splnění úkolu si zaznamenej do tabulky.
  - Hotové úkoly si odškrtněj, ať víš, co už máš splněno.
- V kostele je umístěný papírový dům, spolu s lepidlem a dřevem ke stavbě.
  - Za každých pět splněných úkolů můžeš v kostele na dům nalepit jedno dřívko.
  - POZOR: Dům stavíme zesponu nahoru! Pokud si nevíš rady, popros o pomoc dospělého.

Přeji vám všem požehnané prožití postní doby a úspěšné splnění všech úkolů.

Terka

Slovo otce biskupa Vojtěcha na začátku postní doby

Milé sestry, milí bratři,

žijeme ve zrychlené době, jejíž směr určují do velké míry mediální zprávy, které vytvářejí jakousi virtuální realitu našeho života, ne zcela odpovídající tomu, který většina lidí opravdu prožívá. Zahlcování všemi možnými informacemi nemáme často ani čas v klidu rozlišit jejich důležitost a vstřebáváme negativní balast, který nás zneklidňuje a ubírá vnitřní pokoj a životní energii. A právě do naší aktuální situace znějí osvobozující slova evangelia: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu...“ Stojíme na prahu doby zvláštní přípravy na slavení velikonočních událostí. Doby pokorné pravdivosti k sobě, k druhým i k Bohu. Doby, kdy máme pravdivě poznávat trpícího Pána a sebe v jeho službě. Toto poznání pravdy na jednu stranu bolí, na druhou stranu nás činí svobodnými. Čtyřicet dní teď před námi stojí jako velká příležitost k obnově jedinečného a zcela základního vztahu s Trojjediným Bohem, který začal naším křtem. Obnova křestního vyznání o Velikonoční vigílii má tento náš proces postní obnovy dovést.

Po prohloubení našeho obrácení a po smíření s Bohem v upřímně přijaté svátosti pokání by nás Bůh měl nalézt jako společenství svých přátel, které chce po Ježíšově vzoru odmítat každé pokušení a růst ve vzájemné lásce a věrnosti nebeskému Otci.

Sestry a bratři: „Obráťte se a věřme evangeliu.“ Ze srdce Vám k tomu žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Informace z FER

Milí přátelé,

otevřete noviny – COVID, pustíte zprávy – COVID. Vypadá to, že země se přestala točit kolem své osy a namísto toho se točí kolem této nemoci. I když jsme si i my, křesťané, nechali zavřít (nebo nyní hodně přivřít) kostely, což se nepodařilo ani komunistům za minulého režimu, věřím, že se nenecháváme svazovat všudy přítomným strachem, ale těšíme se na největší svátky v roce - Velikonoce a také na jejich přípravu - postní dobu.

Proč jsem se vůbec pustil do této úvahy? Jednoduše proto, že způsob, jakým se řeší současná situace, devastuje nejenom osobní a veřejné finance, ale má významný vliv i na hospodaření farnosti. Po podzimní přestávce, kdy se FER ani nemohla sejít, vám tradičně přinášíme informace o hospodaření farnosti v roce 2020 a výhled na rok 2021 – viz tabulku.

Jak je na první pohled zřejmé, poklesly v roce 2020 příjmy ze sbírek o třetinu a z opatrnosti očekáváme stejný propad i v letošním roce. Děkujeme tímto všem, za finanční podporu farnosti v loňském těžkém roce.

Protože se účast na mších svatých z velké části přesunula na internet, obdrželi jsme dotazy, jak nejlépe přispívat na chod farnosti, když to tzv. „do zvonečku“ přímo na mši často nelze.

Nejjednodušším způsobem je poslat peníze přímo na účet farnosti:

5187984339 /0800.

Chtěli bychom vás k tomu povzbudit a můžete to nejsnadněji udělat třeba trvalým příkazem ve výši vašeho obvyklého příspěvku. Pokud nepotřebujete doklad pro odečet z daní, prosíme, abyste do poznámky k platbě výslovně uvedli „**Kostelní sbírka**“. Kostelní sbírky jsou totiž ze zákona pro farnost přímo osvobozeny od daně z příjmů. Dary mají složitější daňový režim. Děkujeme.

Hospodaření farnosti i tak skončilo víceméně vyrovnané. Je to proto, že nám v souvislosti s omezením provozu ubyly i některé výdaje, jako například platby za energie. Dále pak, z čehož ale radost vůbec nemáme, musely být zrušeny skoro všechny farní evangelizační projekty.

Stav finančních prostředků ke konci roku 2020 byl 2.377.613,09 Kč.

Z plánovaných velkých oprav a investic v celkové výši 995 tis. Kč se v loňském roce podařilo zrealizovat opravu kamerového systému (plán 50 tis. Kč, skutečnost 37,5 tis. Kč), opravu věže (plán 115 tis. Kč, skutečnost 199,7 tis. Kč) a nové, zvukotěsné okno na oratoři (plán 80 tis. Kč, skutečnost 76,6 tis. Kč). Plánovaný projekt rekonstrukce kůlny ve výši 200 tis. Kč je v běhu, ale bude vyúčtován až v roce 2021 - viz níže. Projekt opravy mostku a odvlhčení na faře se celý posouvá do roku 2021.

Porovnání plánu a skutečnosti 2020 a plánu na rok 2021

	Plán 2020	Skutečnost 2020	Plán 2021
Příjmy:			
Sbírky	1 200 000	774 378	700 000
Dary	30 000	90 400	80 000
Nájemné	430 000	426 018	430 000
Dotace	0	0	0
Další příjmy			
Dotace, vstupné a příspěvky			
FOL - vstupné, občerstvení, dary	110 000	0	0
Příspěvky účastníků manželských večerů	20 000	18 000	0
Příspěvky ostatní (tábor, poutě)	65 000	67 700	68 000
Úroky z běžného účtu	5 300	9 381	5 300
Ostatní	35 000	32 995	32 000
Příjmy celkem	1 895 300	1 418 872	1 315 300
Výdaje:			
Spotřeba materiálu	100 000	92 944	90 000
Ostatní služby	58 200	76 178	73 300
Spotřeba energie	220 000	142 228	150 000
Náklady na běžné opravy a udržování	70 000	23 599	50 000
Dohody o provedení práce	75 000	50 640	65 000
Předpokládané/Odeslané sbírky	180 000	74 900	70 000
Mimořádné sbírky - charita	13 000	0	13 000
Dary a charitativní výdaje	120 000	75 775	70 000
Daně a poplatky	4 500	11 037	11 000
Farní pastorační a evangelizační projekty	240 000	28 637	0
Farní tábor	65 000	69 672	68 000
Velké opravy a investice	995 000	534 870	670 000
Výdaje celkem	2 140 700	1 180 480	1 330 300
Rozdíl příjmů a výdajů	-245 400	238 392	-15 000
<i>(Odpisy-náklad, který však není finančním výdajem)</i>	<i>500 000</i>	<i>495 655</i>	<i>495 000)</i>

Rozběhla se příprava zázemí hery (kuchyňka, rekonstrukce kanalizace, příprava pro půdní vestavbu nad ní (plán 500 tis. Kč, v roce 2020 proinvestováno 221 tis. Kč). Tuto investici bychom chtěli letos dokončit (cca 300 tis. Kč).

Tím se dostáváme k dalším plánům na letošní rok. Rozpočet vychází ze skutečnosti roku 2020, i když všichni doufáme, že se podaří dosáhnout příjmů vyšších (třeba i výše zmíněnou možností posílat kostelní sbírky přímo na účet farnosti). Zejména doufáme, že se podaří vrátit k některým farním evangelizačním projektům. Z tradičních aktivit jsme zatím ale ponechali v rozpočtu pouze farní tábor.

U investic nebo větších oprav se musíme z opatrnosti držet při zemi. Nicméně život se nesmí zastavit, takže bychom rádi alespoň dokončili výše zmíněné zázemí herny a to včetně vnitřního vybavení kuchyňky (150 tis. Kč). Dále chceme dokončit projekt a povolení rekonstrukce farní kůlny (120 tis. Kč). Přípravu projektu generální opravy havarijního stavu mostku do fary z ulice Uprkovy (50 tis. Kč) a musíme provést opravu zvonů (50 tis. Kč). Celkem 670 tis. Kč.

Přeji nám všem milostiplné prožití postní doby, a jak řekl Ježíš po zmrtvýchvstání a třeba i papež Jan Pavel II. při své inauguraci: „NEBOJTE SE“. My přece víme – Pán je blízko ☺.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Tanzanie 2021

Zde přinášíme první část zpráv z letošní misijní cesty o. Jana.

Milí bratři a sestry!

Opět se hlásím se zprávami z cesty do Mpangy, naší spřízněné farnosti, kterou se snažíme podporovat. Začátek cesty začal s velkými komplikacemi. Byl naplánován na 27. ledna, ale jeho hladký průběh ovlivnil koronavirus. Byl jsem jím nečekaně napaden a musel jsem zůstat doma po dobu nařízené izolace. Naštěstí byl průběh docela mírný a po karanténě jsem mohl vyrazit a dohánět skupinu, která odjela v plánovaném termínu. Nakonec se to ukázalo jako dobrý tah Boží prozřetelnosti. Skupinka dorazila na místo, mohla zjistit situaci a já jsem mohl dokoupit potřebný materiál.

Kdo vlastně tvoří letošní výpravu? Je to Tomáš, Martina, Eliška, Lenka, Petr a já. Vesměs jsme kamarádi, známe se od mládí a setkáváme se na táborech křižanovské farnosti. Tomáš zde už postavil dvě střechy. Martina zde byla loni na měsíc pomáhat ve škole s výukou angličtiny. Eliška (více se o ní dozvíte na www.holkashandicapem.cz) a Lenka vyrazily poprvé. Stejně je na tom také Petr, který je kamarád od Vojty Kundráta, jehož znáte z dřívějších výprav. Co nás tu letos čeká? S Tomášem se budeme věnovat (vlastně už věnujeme) stavbě dílny pro studenty, Petr je specialista na auta a opravuje zde jeden starý nákladák. Holky sem přijely hlavně kvůli dětem, aby s nimi procvičovaly angličtinu, ale zapojují se do všeho, co je zde potřeba.

Cesta první skupiny byla prý úplně v klidu. Jenom se hledal Tomášův očkovací průkaz, který nedopatřením skončil v koši. Pak na letišti chtěli celníci proclívat šrouby, které byly určeny na stavbu školního přístřešku. Podařilo se to usmlouvat ze 100 USD na 50 USD, což byl potěšující úspěch. Skupina dorazila do Mpangy v sobotu ráno. Eliška byla moc ráda, že byl ve vlaku jídelní vůz. Všichni se hned pustili do práce a v pondělí pak hlásili, jaké náhradní díly mám ještě přivést na nákladák ISUZU, traktory Zetor Super a na stavbu přístřešku.

Díky hladkému průběhu koronaviru jsem mohl odletět ve středu 3. února. Cestoval jsem sám, ale v Istanbulu jsem potkal skupinku dobrodruhů z Kopřivnice, kteří vyrazili do Tanzanie poprvé, a ukázalo se, že nemají ještě zařízené ubytování. Byli rádi, když jsem je vzal do našeho tradičního hostelu v Dar Es Salaamu a já jsem byl rád, že jsem s nimi v tomto městě mohl strávit den a půl. V pátek se naše cesty rozdělily, oni vyrazili vlakem na sever do Arushi za svým cílem objet Kilimanžáro na vypůjčených motorkách, já jsem vlakem vyrazil do Mpangy. Dorazil jsem v pořádku dnes (v soboru) ráno a mohl jsem vidět zabetonované patky pro stavbu dílny, už skoro pojízdný ISUZU Elf, a

tak jsem se zapojil do probíhajících prací. Největší radost jsem kamarádům udělal mlýnkem na kávu. Eliška totiž měla za úkol vzít kávu, protože zde se pije pouze rozpustná, ale vzala zrnkovou a bez mlýnku. Ale padá to na naši hlavu, protože jsme jí to nikdo neřekli. Dnes Petr dokončil zprovozňování Isuzu, takže jezdí a brzdí a mohli vyrazit s Hamisem na projížďku vesnicí. Martina, Lenka a Eliška (nebo-li šlauchkomando) ukázaly, jak je Tomáš dobře naučil měřit se šlauchvážou a doměřily tři zbývající patky pro sloupy dílny. Mohli jsme je s Omarem vybetonovat. Tomáš pak s holkama chystal krokve a pozednice. Pro dnešek se loučíme a zdravíme do zimního Česka.

Neděle 7. 2.:

Dneska byl skutečně sváteční den. Probudili jsme se do klidného nedělního rána, svátečně jsme se oblékli a čekali na Hamise, až připraví auto, které nás poveze na mši svatou do Ngalimily. Dívky byly nervózní, protože jsou zvyklé chodit do kostela na určitý čas, ale to tady moc neplatí. Až přijede kněz, tak začíná mše svatá. Do Ngalimily jsme dorazili kolem půl jedenácté a prožili jsme mši svatou s povznášejícími místními zpěvy a tanci. Na konci mše svaté probíhala sbírka na dlažbu v kostele a na zasklení oken. Místní vedoucí farního společenství nám moc děkoval za veškerou pomoc farnosti. Po mši svaté Tomáš a o. Jan tradičně zkontrolovali zvon na věži, který sem v roce 2012 věnovala firma Žďas. Zvon je v pořádku, místní vzorně mažou ložiska, ale drobnou opravu by potřebovalo zavěšení zvonu. Poté jsme byli pozvaní na oběd k místnímu katechetovi. Podávala se výborná ryba s rýží a zeleným salátem. Také jsme měli exkurzi do místní výroby palmového oleje. Odpoledne byl v plánu výlet na vysílač, ale začalo pršet, tak jsme celé odpoledne trávili na faře.

Pondělí 8. 2.:

Máme dnes za sebou docela perný den. Je tu pařák, asi 35°C. Otec Jan se dneska připekl do červena. Marti nebylo ze sluníčka moc dobře, tak se co nejvíce schovávala ve stínu. Jinak se celkem dařilo, postavili jsme sloupky a usadili tři vazby. Při usazování první vazby došlo k dramatické situaci. Nějak jsme nepočítali s její vahou a na žebřík si vylezli Tomáš a místní borec Folio a najednou pod nimi žebřík praskl. Naštěstí se jen nalomil a Hamis ho potom mohl svařit. Petr opravil ruční brzdu na Zetoru a pustil se s místními borci do opravy korby na Isuzu. Holky byly odpoledne ve škole a natáčely tam s dětmi krátká videa, která potom po návratu budeme zpracovávat k představení místní školy. Ráno jsme byli překvapeni, protože jsme se dali do řeči s místními učiteli a zjistili jsme, že učí dnes už od ranní páté hodiny. V sedm pak mají děti společnou mši svatou a po ní je nástup na školním náměstíčku.

Úterý 9.2.:

Dneska tolik nepražilo, bylo skoro celý den příjemně zataženo. Holky s Tomem dokončili vazníky. Neustále si při práci pletou tesařské pojmy. Pozednici nazývají pozadnicí a krokvim říkají krovky. Ale práce se šlauchvážou jim dneska šla opět na jedničku i v mírném příjemném osvěžujícím deštiku. Při přepočítávání sloupků jsme se lekli, že nám nějak nesedí počty. Jeden sloupek přebýval. Naše vrchní kontrolorka výstupní kvality, Eliška, která má počty dřevěných prvků v popisu své práce, však prohlásila zá-

sadní větu: „Je lepší mít o jeden víc, než kdyby měl jeden chybět.“ Tak nás to všechny uklidnilo. Sloupky se nám dnes podařilo všechny usadit. Odpoledne přišly děti po škole opět pokukovat a Tomáš s holkama je zapojili do práce a svěřili jim úkol dotahování šroubů, což děti dělaly s upřímnou radostí a nadšením. Peťa dokončil opravu vstřikovacího čerpadla u jednoho Zetoru a učinil s místními borci pokus o rozjezd. Zatím se to nepodařilo, ale doufáme, že zítra už jezdit bude.

Středa 10.2.:

Ráno jsme se probudili do mírného deštěku. Někteří, jako každý den, prožili v 7hodin ráno mši svatou s místními studenty. Poté jsme se byli podívat do několika hodin výuky. Navštívili jsme výuku chemie, angličtiny a matematiky. Celá výuka probíhá v angličtině a bylo vidět, že studenti jsou docela šikovní. Poté se o. Jan s Tomášem vrhli s místními borci na usazování připravených vazníků. Do večera se jim podařilo všechny usadit a zítra přijdou na řadu latě a snad i plechy. Holky měly dneska takový odpočinkový den. Eliška to moc nebavilo, tak obcházela stavbu a dělala důkladnou fotodokumentaci. Petrovi se podařilo rozjet traktor, ale ještě to bude něco potřebovat. Ta zásadní závada ještě není úplně odhalena, ale už je jí na stopě.

Čtvrtek 11.2.:

Ráno jsme se všichni společně sešli u snídaně. Čekaly nás rýžové koblížky a vařené banány se zeleninou, což bylo pro některé z nás velkým překvapením, protože jsme „naslano“ banány nikdy nejedli. Po snídani jako vždy následovala káva, kterou jsme si před tím ručně umleli v mlýnku. Na proces vaření kávy vždycky dohlíží Eliška, protože tvrdí, že má barmanský kurz. Při pití kávy nás vyrušilo klepání na dveře. Místní rybáři přivezli na faru velikou rybu. Vypadala podobně jako náš sumec. Na délku měla okolo 1 m. O tom, co bude na oběd, tedy nebylo pochyb.

Kluci dneska dokončovali dřevěnou konstrukci. S místními pomocníky už se naprosto šžili a práce jim jde od ruky. Naučili místní kluky i několik výrazů, které se při děláni střešní konstrukce velice hodí: „Pojď nahoru“, „Pojď ty dolu“ apod. Petr se znovu popasoval s jedním z traktorů. Vypadá to, že se dílo podařilo. Ale Afrika je plná překvapení, takže uvidíme, co traktory odhalí další den.

Večer jsme se zase všichni sešli u společné večeře. Otec Norbert si k večeři oblékl tričko, které jsme mu při uvítání darovali s nápisem „Make Mpanga Great“ a „Baba Norbert“ (otec Norbert). Dali jsme mu ochutnat i naší slivovice, kterou je povinná součástí naší výbavy coby léčivo proti místním chorobám. Tvrdil nám, že je to jako pít petrolej. Ženské okénko: My ženy jsme dopoledne trávily vařením. Dnes jsme připravovaly rýži, fazole se zeleninou, dušenou zeleninu, špagety a čerstvou rybu. Vařit s místními kuchařkami je vždycky zážitek. Kuchyně tu nebývá součástí domu. Bývá pro ni určena zvláštní budova a také prostor před ní. Vaření pak probíhá na otevřeném ohni venku a uvnitř budovy probíhá příprava jídla. Kuchařky v podstatě užívají biopotraviny. Buď, co vypěstují na svém poli, nebo, co chovají na dvorku. Další možností je, koupit si potraviny na tržišti, kde prodávají místní farmáři. Tanzánská kuchyně není příliš výrazná na koření. Coby ochucovadlo používají skoro všude sůl, česnek, cibuli a zázvor. Místní ženy nepoužívají prkýnka, vše krájí v rukách velkými mačetami a zásadně se vaří na ohni.

Mačetami i loupou cibuli, rajčata nebo česnek. Skoro do všeho přidávají kokosové mléko. Na kokos mají speciální dřevěnou škrabku. Je to taková židlička, na kterou si člověk sedne, a ze které trčí veliké ostré škrabadlo. Po několika zkouškách nás dnes konečně farní kuchařky pochválily, že prý je to konečně „ndzuri“ (dobré). Za to v přebírání rýže, kterou dají do velké ošatky a umně s ní pohazují, ještě značně pokulháváme. Naše četné pokusy skončily tím, že se přiživily místní slepice a kuřata. Ty jsou víceméně součástí venkovní kuchyně. Na rybě nejprve pracovali muži. Očistili ji, vyvrhli a naporcovali. Farní kuchařky převzaly to ostatní – dočištění, omytí, nasolení a pokapání citronem. Poté se nechala ryba okapat, osolit, a pak se pokládala do rozpáleného oleje. V oleji ji nechávají velice dlouho. Ryba je poté úplně vyškvařená. Vale a Maria (farní kuchařky) chtěly ukázat, jak se připravuje ryba u nás. Tak jsme jim ukázaly jednoduchou přípravu, která je možná i ve zdejších podmínkách. Jen jsme nasolenou rybu obalily v mouce a vložily do rozpáleného oleje. Nechaly jsme ji však smažit kratší dobu, než jsou tady zvyklí. Od 15.00 jsme pak odcházely na klub se studenty, který míváme v místním „farním sále“ každý den pro studenty zdejší střední školy (St. Ida school) od 15.00 do 16.00. Když jsme do „farního sálu“ přišly, nečekali nás tam naši středoškolská studenti, ale místní děti z Mpangy, které ještě chodí na základní školu. Když jsme přišly dopředu, kde je tabule a lavice a dosedly jsme, klekly si před námi a začaly se modlit. Prvně jsme nechápaly, co se děje. Když za chvíli přišel jeden muž, kterého jsme identifikovaly jako učitele, udělal totéž. Pochopily jsme, že si myslely, že je budeme dnes učit my. S učitelem jsme se domluvily, že dnešní hodinu zruší a děti tedy zůstanou s námi. S sebou jsme měly navíc vytištěné omalovánky, tak jsme je dětem rozdaly a k nim i pastelky. Děti vyšly ven před „farní sál“ a u vymalovávání vydržely dvě hodiny. Nikdy jsme neviděly tak šťastné děti z toho, že si mohou vymalovávat a používat pastelky. Mohly jsme se pak věnovat našim středoškolským studentům, kteří postupně přicházeli. Vyráběly jsme s nimi diáře. Byly jsme až dojaté z toho, jak to studenty zaujalo. Zůstaly jsme nezvykle až do 17.00. Slíbily jsme jim tedy, že mohou přijít i zítra, kdy nás čeká další skupina.

Pátek 12. 2.

Pobyt v naší oáze na faře v Mpanze se pomalu blíží ke konci. Dnešní ráno mělo pomalý start. Nejprve jsme museli vyřizovat pracovní maily a plánovali jsme s o. Norbertem rozvoj pomoci pro místní střední školu St. Ida Mpanga Secondary School. Vzdělání je klíčové pro to, aby studenti mohli žít v lepších podmínkách a pomoci rodině.

Zbytek dopoledne jsme pak strávili prací na střeše a čekáním na Hamise, který měl dovézt plech a okapy. Petr pokračoval v úpravách na traktoru. Holky se pustily do praní. Žádná automatická pračka tady neexistuje a pere se ve studené vodě s mýdlem. O. Norbert však nakázal farním kuchařkám, že musí prát ony, že prý to na africký způsob české ženy neumí.

K obědu jsme měli jako dezert pomeranč. Ty tu nenajdete oranžové, ale zelené. Jsou mnohem šťavnatější a sladší než ty, co známe z našich supermarketů. Při dojíždání pomerančů už začala Eliška organizovat mletí a vaření kávy, která nám hezky předěluje den. U ní si vždy vyměníme zážitky a probereme další plány. Během dnešní poobědo-

vé kávy se holkám rozplynul sen o tom, že navštívíme sirotčinec v Mbingu. Nová vedoucí sirotčince totiž musí odjet a prý by se o nás nemohli postarat tak, jak jsou zvyklí. Pak jsme ještě dorazily dívky zmínkou o tom, že v Dar Es Salaamu zřejmě nebude prostor pro návštěvu tržiště, a tak si nenakoupí africké látky a ošatky, které chtěly. Tichá domácnost se nekonala, ale zklamání bylo jasné.

Po obědě se vypravila Marťa s Tomem na rande do holičství. Šla s nimi i Eliška. O. Jan naznal, že jim šla dělat křena. Eliška, však s jistotou v hlase prohlásila, že nerada.

Z rande ve třech se vrátil zcela nově oholený Tomáš se vzezřením mušketýra.

Odpoledne měly holky zase English Club pro studenty místní střední školy. S další skupinou opět vyráběly deníky, přišli ale studenti i ze včerejší skupiny, a ještě si diáře dodělávali. V 15:00 na holky však před „farním sálem“ navíc čekala skupina více jak 60 dětí ze základní školy. Příběh o včerejších omalovánkách a pastelkách se zřejmě rozkřikl. Včera však bylo pouze okolo 30 dětí. Dnes jich přišel dvojnásobek. Problém byl, že už holky neměly žádné omalovánky a papírů jen málo, tak je musely stříhat na menší velikost, ale i tak se dostalo na každého a u malování obrázků pastelkami strávily menší děti více jak 2 hodiny. Studenti odcházeli s vyrobenými diáři okolo 17.00 a šli sekat trávu okolo kostela. Na sekání však tady nemají sekačku, ale používají mačety. Jako vždy jsme práci skončili se tmou, která tu bývá okolo 19.00. Nabíráme trochu zpoždění, protože jsme si mysleli, že dnes bude stavba již hotová. Čeká nás však ještě připevnění rýn a položení plechů.

Do obývacích prostor vždy přicházíme za zapnuté televize, kde místní farní kuchařky sledují kanál s názvem Afrika Romanza, který celý den vysílá romantické telenovely. Jedna telenovela běží třeba celé dopoledne, protože je několik dílů po sobě. O. Norbert se tomu vždy směje a říká, že kuchařky se od 17.00 do 19.30, kdy se vydává večere, soustředí jen na Afriku Romanzu. My jsme si však stihli všimnout, že on má zase svoji Afriku Romanzu od 20.00, kdy začínají zprávy, které každý den se zaujetím sleduje. Včera nám o. Norbert řekl, že my máme taky svou Czech Romanzu, a to Toma s Marťou, kteří spolu chodí.

Tomáš, Petr, Martina, Lenka, Eliška a o. Jan
(pokračování v příštím čísle)

Pořad bohoslužeb do Velikonoc 2021

22.2. Po	18.00	za akolyty naší farnosti
24.2. St	18.00	VOLNÁ
25.2. Čt	7.00	za vnuky Adama a Vašíka s prosbou o dar víry, zdraví a ochranu Panny Marie
26.2. Pá	18.00	na poděkování za dar života s prosbou o jeho naplnění podle Boží vůle VOLNÁ
27.2. So	7.00	za zemřelé
	18.00	VOLNÁ
28.2. Ne	2. postní	7.15 na úmysl dárce
		8.30 na poděkování
		10.00 za farní společenství
		18.00 za muže v naší farnosti

1.3. Po		18.00	za manžela, syna a bratra
3.3. St		18.00	na úmysl dárce na poděkování s prosbou o Boží požehnání pro rodinu
4.3. Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
5.3. Pá		18.00	za nemocné
			za dar zdraví pro otce Pavla a jeho maminku
6.3. So		7.00	za dar života s prosbou o Boží milosrdenství
		18.00	VOLNÁ
7.3. Ne	3. postní	7.15	za zemřelého Štěpána Zdražila a za živou a zemřelou rodinu Zdražilovu a Březovských
		8.30	za živou a zemřelou rodinu Škvařilovu, Kubicovu a Zbořilovu
		10.00	za farní společenství
		18.00	za maminky naší farnosti
8.3. Po		18.00	za seniory naší farnosti
10.3. St		18.00	za dar víry a za zdraví pro syna
11.3. Čt		7.00	na úmysl dárce
12.3. Pá		18.00	za zemřelého Aloise Kubáčka a všechny lidi, kteří k němu patří za zemřelou Marii Hanákovou
13.3. So		7.00	na poděkování
		18.00	VOLNÁ
14.3. Ne	4. postní	7.15	za živou rodinu
		8.30	za zemřelého manžela
		10.00	za farní společenství
		18.00	za skauty naší farnosti
15.3. Po		18.00	za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
17.3. St		18.00	za živou a zemřelou rodinu Čapkovu a děti a na poděkování za 33 let manželského života
18.3. Čt		7.00	na úmysl dárce
19.3. Pá	Slav. sv. Josefa	18.00	za dvoje rodiče, bratra a zetě za zemřelé rodiče Ulrichovy a bratra Pavla
20.3. So		7.00	za zemřelou Miladu Ambrožovu a za živou a zemřelou rodinu
		18.00	VOLNÁ
21.3. Ne	5. postní	7.15	za zemřelé rodiče Bartlovy a živou rodinu
		8.30	za živou a zemřelou rodinu Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu a dar zdraví pro celou rodinu
		10.00	za farní společenství
		18.00	na poděkování
22.3. Po		18.00	na úmysly dárců
24.3. St		18.00	za zemřelé rodiče Tesařovy a živou a zemřelou rodinu Trbolovu
25.3. Čt	Zvěstování Páně	7.00	za zemřelého bratra Bohuslava
26.3. Pá		18.00	za dar zdraví a dary Duchu Svatého za zemřelé rodiče a prarodiče Líbalovy
27.3. So		7.00	za zemřelé
		18.00	VOLNÁ
28.3. Ne	Květná neděle	7.15	na poděkování za 70 let života
		8.30	za farní společenství
		10.00	za zemřelého Emila Staňka, dvoje rodiče, bratra a švagra
		18.00	za rodiny naší farnosti
29.3. Po		18.00	za zemřelé Marii a Josefa Hrozkovy, jejich rodiče a živou rodinu
31.3. St		18.00	za zemřelé rodiče, sourozence a živou rodinu Matulovu a Dvořákovu
1.4. Čt	Zelený čtvrtek	18.00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
2.4. Pá	Velký pátek	18.00	---
3.4. So	Bílá sobota	21.00	na poděkování za dar víry a křtu
4.4. Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.15	za farní společenství
	Hod Boží	8.30	na poděkování
	velikonoční	10.00	za zemřelého Josefa Bořeckého a živou a zemřelou rodinu

Velký dík všem za pomoc a za příspěvky do tohoto čísla.

Příští uzávěrka je 26. 3. 2021.